

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№26(198)

7 грудень 2013 року

Вітання до Дня місцевого самоврядування ШАНОВНА ГРОМАДО!

День місцевого самоврядування – державне свято, що підкреслює значимість цього інституту демократичного суспільства. Саме через органи самоврядування громадяни реалізують своє право брати участь у вирішенні питань місцевого значення, відстоювати інтереси своєї територіальної громади.

Органи самоврядування і виконавчої влади у тісній співпраці повинні сконцентрувати свої зусилля на розв'язанні соціальних та економічних проблем, вирішення котрих дасть змогу значно поліпшити добробут людей. А це можливо за однієї умови - дотримання принципів реального народовладдя, тобто - при спільній, ефективній роботі влади і громади. У взаємодії - сила депутатського корпусу!

Важлива роль у становленні та розвитку місцевого самоврядування належить ветеранам, людям, які багаторічною наполегливою працею показували молоді приклад служінню громаді.

Дедалі помітнішими стають результати співпраці представницької та виконавчої влади, що забезпечує стабільність розвитку Петропавлівської Борщагівки. Ми свідомі

того, що для розв'язання багатьох завдань, зокрема й у сфері місцевого самоврядування, слід вирішити низку невідкладних проблем. Перш за все, перетворити його у дійсно самостійний орган влади, спроможний вирішувати на засадах нової регіональної політики та із залученням широких верств

населення будь-які питання функціонування територіальної громади, поліпшити матеріально-фінансовий стан самоврядних органів. Ми готові підтримати ініціативи політичних партій, громадських організацій регіону, які спонукають громадян до активного вирішення життєвих питань.

Щиро бажаю усім, хто працює на благо територіальної громади, відстоює її потреби та інтереси, міцного здоров'я, щастя, добра, творчої сили та нових звершень на ниві зміцнення державності. Нехай цей святковий день додасть всім нам натхнення і наполегливості у справі подальшого розвитку, зміцнення авторитету нашої держави в європейській спільноті і у всьому демократичному світі!

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський
сільський голова

Курс на Європу

ЗА ОДИН КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

У минулому номері нашої газети ми повідомляли про збори громади, які відбулися в актовій залі Петропавлівсько-Борщагівської школи минулого тижня. Йшлося про підтримку курсу нашої країни на інтеграцію в Євросоюз.

На зборах виступив сільський голова Олексій Кодебський. Він, зокрема, підкреслив, що сільська рада повною мірою підтримує курс України на Європу.

– Ми – європейська країна, а тому наша співпраця є необхідною умовою утвердження в нас європейських стандартів.

Утім, наша сільська рада вже кілька років співпрацює з нашими сусідами з Євросою-

зу – Польщею. Обмінюючись досвідом роботи польських друзів, ми збагачуємо нашу діяльність новими підходами, новими способами реалізації завдань місцевого самоврядування.

На зборах також виступили колишній губернатор Київської області Василь Сінко, заступник сільського голови з виконавчої роботи Олександр Оболонський, директор школи Микола Татуревич. Вони підтримали пропозиції сільського голови, висловили власне бачення розвитку наших населених пунктів.

Інф. "Трибуни".

У президії зборів О.І.Оболонський, О.І.Кодебський, М.О.Татуревич

Визволення Київщини

ПАМ'ЯТЬ:ЦЕ ПОТРІБНО НЕ МЕРТВИМ – ЦЕ ПОТРІБНО ЖИВИМ!

Прошуміли віки. Промайнули роки, але повернімося разом усі в минуле. У той час, коли наші дідусі і бабусі були молодими, мріяли про безхмарне сонячне небо, про кохання, про гарне майбутнє. Але 22 червня 1941 року наші рідні почули гірку звістку про початок Великої Вітчизняної війни. Хлопців та чоловіків забирали на фронт звідусіль.

Майже 930 днів тривала на Київщині

темна ніч німецько-фашистської окупації. Особливо жорстоким періодом окупації були весна-осінь 1942 року. Україна стала глибоким тилом. Окупанти почували себе неспокійно. В кожному вони вбачали партизана, бандита, саботажника. Не з доброго життя рейхскомісар Е. Кох оголосив наказ: «Кожен, хто безпосередньо чи опосередковано підтримуватиме або переховуватиме членів банд, саботажників, бродяг, полонених – утікачів або дасть будь-кому з них харчі чи якусь допомогу, буде покараний смертю...»

Основою політики третього рейху була зверхність арійців щодо інших народів, зокрема слов'ян.

Гітлер заявляв, що Україна має забезпечити достаток великій Німеччині шляхом винищення місцевого населення та колонізації території. Його альтер-его шеф гестапо Г. Гімлер повторював: «Ми хочемо, щоб на Сході жили люди виключно німецької крові». Для такого успіху потрібно було знищити 30 млн слов'ян. В одному з циркулярів він вимагав знищення на цій території українців, лемків, горян. Такої думки був і Е. Кох.

Продовження на 2 стор.

З засідання виконкому

ЯКЩО АКТИВНІСТЬ СПРЯМОВАНА НА РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ

Засідання виконкому Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради завжди проходить у дусі високої активності кожного учасника. Адже будь-яке питання порядку денного обговорюється детально і з повним дотриманням процедури, за якою громадські активісти прагнуть внести свою лепту у розвиток громади.

Так було і 29 листопада 2013 року, коли члени виконкому зібрались на чергове засідання. В порядок денний були включені питання про стан дотримання містобудівного законодавства на території Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради, стан збору земельного податку, орендної плати за землю та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради, про погодження ТОВ «ЖЕО Житло» та ТОВ «Софія БудСервіс» тарифів на житлово-комунальні послуги з утримання будинків, споруд і прибудинкових територій, про затвердження висновків ради опіки і піклування при виконавчому комітеті Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради тощо. Вів засідання Олександр Оболонський.

Хочу зазначити, що проблеми, винесені в порядок денний – не нові. Вони обговорюються постійно. Тому не зайве нагадати, що вони виникають не тільки через незнання порядку здійснення тих чи інших господарчих питань, а й відповідальності за їх здійснення відповідно до чинного законодавства. Тож регулярно

Доповідає Тетяна Резванюк

сільська рада в особі архітектора Тетяни Іванівни Резванюк, котра виступила з інформацією з першого питання порядку денного, ці питання контролюються.

Не менш важливим питанням є турбота сільської ради про дітей, які виховуються в неблагополучних родинах. Цим постійно опікується рада опіки й піклування. І кожного разу дуже уважно члени виконкому слухають інформацію про виконану роботу секретаря ради опіки і піклування Оксани Лихоти. В результаті діти перебувають під постійним контролем. Тож це так чи інакше приносить потрібні результати.

Інф. "Трибуни".

ОЧІЛЬНИКИ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ 1941 - 2013 рр.

Багато славних сторінок в історію Петропавлівської Борщагівки вписали працівники сільської ради усіх поколінь. 90 років триває ця велична історія. І ми ще й ще повертатимемося до року заснування – 1919-го.

Але нині, пам'ятаючи про своїх попередників, ми живемо майбутнім. А воно,

звичайно, вже тепер всеяє оптимізм. Він пов'язаний з діяльністю нинішнього складу сільської ради, очолюваного сільським головою Олексієм Кодебським, котрий вже понад 3 десятиліття очолює цей орган місцевого самоврядування.

Тож до вашої уваги очільники сільради за 1941-2013 роки.

Після визволення село інтенсивно відбудовувалося. Зводилися багатоповерхові будинки, реконструювалися та добудовувалися школи.

У 1945-1948 рр. головою виконавчого комітету сільської ради був Шпаченко Михайло Іванович.

Із протоколу засідання сесії сільвиконкому, що відбулося 02.01.1948 р., постає чітка картина найактуальніших питань, проблем, завдань, які турбували селян. Зокрема були затверджені постійні комісії при сільвиконкомі: сільськогосподарська та тваринницька, фінансово-бюджетна, шляхова та впорядкування села, культурно-освітня та охорони здоров'я. Важливіми були питання підготовки до весняно-посівних робіт: відремонтувати сільськогосподарський реманент, очистити насіння для посівів, вивезти сіно з луку, укомплектувати всі ланки, розвернути роботу зі збору місцевих добрив (зокрема попелу) та ін.

У 1948-1949 рр. за головування Тритинченка Івана Сергійовича (секретар Пазиченко Василина Сергіївна) вирішувалися питання електрифікації та радіофікації вулиць, надавалася допомога дітям-сиротам. Показовим є вирішення питання щодо збору коштів для придбання одягу сиротам: для 100 % відвідування учнями школи було вирішено виділити приміщення для демонстрації кінофільми тричі на місяць і на зібрані кошти придбати одяг

сиротам.

У 1949-1951 рр. сільську раду очолював Сальников Микола Павлович (секретар - Мельниченко Галина Данилівна).

У 1952-1957 рр. та 1967 -1970 рр. головою сільської ради працював Кодебський Дмитро Іванович; з 1957 р. по 1959 р. - Літаренко Марко Федорович.

У 1959 р. колгосп імені Ілліча реорганізовано в радгосп, який став відділком радгоспу "Совки". Першим його директором був Герой Соціалістичної Праці Котляр Федір Васильович, а керуючий відділком - Шпаченко Михайло Іванович, кавалер ордена Леніна.

З 1960 р. по 1964 р. сільську громаду очолював Грищенко Федір Трохимович. За кошти радгоспу по вулиці Кооперативній було побудовано дитячі ясла-садок та магазин.

Михайлівні (1964-1966 рр.) побудовано нове приміщення Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради на вул. Леніна, 41 та медичну амбулаторію. У старому приміщенні сільської ради розташувалося поштове відділення, а в колишній будівлі медамбулаторії - сільська бібліотека.

У 1964 р. в результаті спорудження ГЕС та утворення штучного Київського моря на Дніпрі до Петропавлівської Борщагівки було переселено частину жителів села Чернин Вищедубечанського району та збудовано вул. Нову (нині вул. Мельниченка).

Упродовж 1967-1970 рр. в селі побудовано міст через річку Нивка, зведено нову будівлю для поштового відділення по вул. Шкільній, 2.

У 1971-1973 рр. очолював сільську раду Мельниченко Іван Іванович (секретар з 1952 р. по 1973 р. - Рибченко Галина Григорівна).

В ці роки було розпочато роботу з виготовлення технічної документації з газифікації частини Петропавлівської Борщагівки (вул. Шевченка); встановлено меморіальну плиту біля пам'ятника воїнам, що полягли в роки Великої Вітчизняної війни.

У 1974-1981 рр. головою сільської ради працював Рябоконт Віталій Григорович, секретарем - до 1980 р. - Г.Г. Рибчинко, після неї - Лисаченко Тетяна Іванівна.

У цей час на території сільської ради працювали школа, фельдшерсько-акушерський пункт, бібліотека, пошта; була проведена перша черга газифікації Петропавлівської Борщагівки по вул. Шевченка, Жовтневій, Горького, Ворошилова.

Протягом 1981-1983 рр. посаду голови сільради обіймав Рубан Сергій Миколайович (секретар - Коваленко Любов Миколаївна).

Значна увага приділялася технічному оснащенню школи, турботі про підростаюче покоління.

Проводилася робота з виготовлення технічної документації другої черги газифікації села. Було налагоджено автобусне

сполучення з м. Київ.

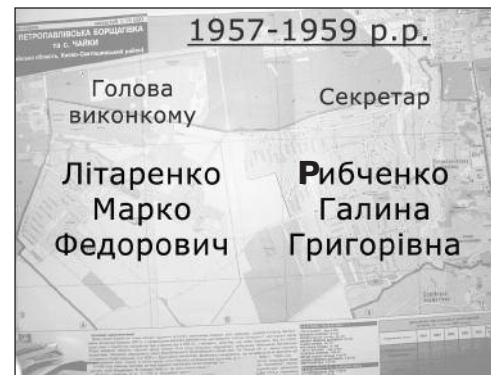
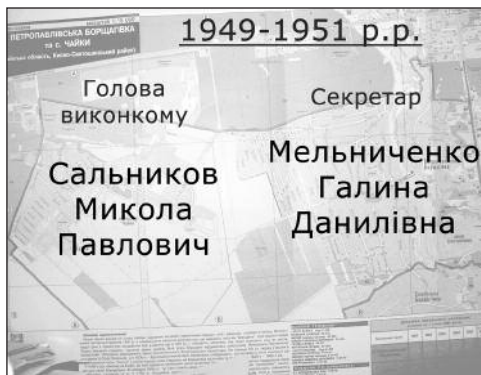
З 28 квітня 1983 р. на посаду голови сільської ради обрано Кодебського Олексія Івановича.

Розпочато другу чергу газифікації села Петропавлівська Борщагівка, виготовлено технічну документацію на третю чергу газифікації та на розбудову школи й будівництво медичної амбулаторії по вул. Шкільній, 23. Зведено багатоповерхові будинки УМІА, проводилися благоустрій вулиць, їх електрифікація. Реконструювалися та добудовувалися школи. Значний внесок у цю справу зробив директор школи Машовець Павло Леонтійович - ветеран Великої Вітчизняної війни, полковник запасу, який до останніх днів свого життя працював на посаді заступника голови Української ради ветеранів Великої Вітчизняної війни.

Після аварії на Чорнобильській атомній електростанції 1986 р. мешканці Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради відгукнулися на біду людей, які змушені були покинути рідні домівки. Сільська громада прийняла у свою сім'ю постраждалих внаслідок катастрофи, сільська рада виділила переселенцям у новому будинку квартири, які були призначені для поліпшення житлових умов місцевих жителів.

У 1985-1987 рр. встановлено пам'ятник Герою Радянського Союзу І. Мельниченку.

Інф. "Трибуни".

Звичайно, вплив на збереження всіх матеріалів про функціонування сільської ради з початку її створення мали важливі історичні події як, наприклад, Велика Вітчизняна війна, інші події. А тому в цьому номері газети ми змогли навести лише ту інформацію, яка зібрана, в першу чергу, завдяки мешканцям села, які зберегли дані про працівників сільради, за що ми дуже вдячні усім.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ – ДЗЕРКАЛО ГРОМАДИ

Нинішній стан місцевого самоврядування в нашій державі залишає бажати кращого. Хоч відповідний закон в нашій країні діє давно, проте він ще не є досконалим і потребує змін. І вже скоро ці зміни будуть внесені. Та незважаючи на це наш орган місцевого самоврядування не тільки діє успішно, а є прикладом для багатьох сільських рад. Нижче публікуємо відгуки наших мешканців про нашу сільську раду.

Іван Капітонович Петришин, голова ради ветеранів Великої Вітчизняної війни, житель села Петропавлівська Борщагівка, пенсіонер:

- Мені приємно, що в нашому селі все робиться для покращення рівня життя людей, соціально-економічного та культурного розвитку. Нас ветеранів ніколи не забуває сільська рада, її голова Олексій Кодебський. Тому вважаю, місцеве самоврядування є дуже важливим аспектом нашого життя.

Наталія Олексіївна Ломоносова, жителька села Петропавлівська Борщагівка, пенсіонерка:

- Зі свого досвіду можу сказати, що наша влада дуже близька до людей, звичайних мешканців села. Мені доводилося не один раз звертатися за конкретною допомогою і до Олексія Кодебського, Олександра Оболенського. І вони оперативно допомагають у вирішенні певних проблем, що дуже приємно. Тому я переконана: наш орган місцевого самоврядування насправді служить людям і ми вдячні його працівникам за допомогу.

Людмила Любацька, журналіст редакції газети «Трибуна».

Дякую долі за те, що я у Петропавлівці. Село Європейське! Перша зустріч з місцевим головою паном Кодебським відбулась у школі на зборах громади села. Хочу зазначити, господар села людина честі і слова. Він лідер, політик та просто людина. Результати його роботи відчутні зоровим сприйняттям. Дитячий садок, школа, лікарня. Незабаром заіскриться культурне «вогнище» села – будинок творчості або дім мистецтв, де молодь повноцінно відпочине та реалізує свої творчі таланти. А Олексію Івановичу бажаю гарних нових ідей щодо благоустрою села.

Володимир Клак, мешканець села

- Живу у Петропавлівці всього 5 місяців і відчуваю себе мешканцем Києва. Цей затишний зелений оазис наче країна нашої столиці.

Гарний господар у селі – тому так добре живеться тут. Гостювали у мене вдома друзі – кияни, вони мені заздять. Ще якби відрегулювати графік маршрутних автобусів аби частіше можна було б доїхати до столиці. А так просто – Едем!

Зінаїда Фабро, депутат сільської ради, педагог-організатор Петропавлівсько-Борщагівської школи, житель села Петропавлівська Борщагівка:

- Дуже приємно, що вже три роки поспіль наше село перемагає в конкурсі на найкращий розвиток населеного пункту та зразковий правопорядок. Це дає змогу нам пишатися своїм селом. Звичайно, це заслуга нашої сільської влади, яка обрала правильний курс, спрямований на відродження села.

Олександр Оболенський, заступник сільського голови з виконавчої роботи

- 19 років я працюю в сільській раді. Весь цей час поруч наш беззмінний сільський голова Олексій Кодебський. Він є прикладом для нас усіх у роботі, у ставленні до людей, у виконанні своїх обов'язків.

Тому й ми працівники сільської ради прагнемо бути гідними високих досягнень сільської ради, яка 3 роки поспіль є найкращою в Україні. І цю високу роль у розвитку місцевого самоврядування будемо підтримувати постійно. Адже на нас орієнтуються багато хто.

Ольга Ананіївна Гладченко, вчитель -пенсіонер

- Можу сказати, що поки сільський голова керує нашим селом, то було зроблено дуже багато хорошого. Нові забудови, комплекси, нове житло, дороги. Особливо хочу подякувати за нещодавно відремонтовану дорогу по вулиці Чкалова, новозбудований тротуар. Це робота, корисна людям. Тож, наснаги нашим керівникам в подальшій діяльності.

Микола Шпільківський, будівельник, гість села:

- Приємно гостювати в такому селі, яке першим ввійшло в Книгу рекордів України. Хочеться привітати з цією подією сільського голову Олексія Кодебського, який єдиний в Україні та й в світі впродовж 30 років обирається сільським головою. Це свідчить про велику довіру до нього місцевих жителів.

Тому перше, чому можна повчитися у цього посадовця - це вміння працювати з людьми, виконувати свої обіцянки та дбати насамперед про добробут своїх виборців.

Марта Володимирівна Сорока, вчитель, мешканка села :

- Дуже приємно, що ми проживаємо в прогресивному селі, яке динамічно розвивається.

За це щира подяка працівникам органів самоврядування. Також приємно, що в сільській раді працюють люди, до яких завжди приємно звернутися за допомогою.

Вітаю їх зі святом, бажаю всіляких гараздів, мирного неба над головою, домашнього затишку та успіхів у подальшій діяльності.

Родина Олени та Тараса Мугелі з донечкою Віолеттою, мешканці села:

- Ми задоволені нашим місцевим самоврядуванням. Сільський голова піклується про людей, школу, про наше село. Добре, що для школи зробили стадіон, але хотілося б ще якісь турніки, щоб молодь мала змогу більше займатися спортом. Гарні відгуки про день села, бо в інших регіонах це свято забувається. Але все одно хотілося б якийсь розважальний центр з басейнами, боулінгом, бо діти зараз вже з п'яти років сидять біля комп'ютерів або з мобільними телефонами і планшетами. А молодому поколінню потрібно розвиватися всестороннє.

ПАМ'ЯТЬ:ЦЕ ПОТРІБНО НЕ МЕРТВИМ – ЦЕ ПОТРІБНО ЖИВИМ!

Початок на 1 стор.

Панувала збройна агресія, геноцид, насилля, свавілля, масовий і кривавий терор.

У «Пам'ятці німецького солдата» написано: «У тебе немає серця і нервів, на війні вони не потрібні. Знищуй в собі жаль і співчуття, вбивай кожного, не зупиняйся, якщо перед тобою старий або жінка, дівчинка чи хлопчик. Убиваючи, тим самим рятуюш себе від загибелі, забезпечивши майбутнє своєї сім'ї і прославившись у віках.»

1941 рік. 9 липня група гітлерівських військ Клейстера (передові танкові і моторизовані) зайняли перший населений пункт Київщини – хутір Любимівка Макарівського району. Оборона столиці України тривала 70 днів і 19 вересня 1941 року Київ був залишений радянськими військами.

З 9 липня 1941 року по 10 березня 1943 року тривала 33-місячна окупація Київщини фашистськими загарбниками. Це були місяці жахиття і тортур.

Восени 1941 року почався голод – внаслідок пограбування окупантами і вивезення до рейху сільськогосподарських продуктів. Смертність досягла таких розмірів, що не було можливості займатись організованим похованням померлих. Почалися і пошесті – висипний тиф, черевний тиф, дифтерит. Вирував туберкульоз. Нелюдські методи знищення жінок, дітей, старих. Окупаційний режим ввів примус праці. Робочий день тривав 14-16 годин на добу. Особи, які не підкорялись, відправляли до каторжних в'язниць або шибениці.

У війні активно діяли воєнна поліція, охоронна поліція, жандармерія. Була тактика «випаленої землі» - спалення населених пунктів, знищення жителів, пограбування.

Упродовж 1942 року гітлерівці проводили масштабну кампанію по вербуванню жителів східної України до Німеччини. Трагічна епопея народу України відкрилася 11 січня 1942 року оголошенням (німецькою та українською мовами) «Українські чоловіки та жінки! Більшовицькі комісари зруйнували ваші фабрики і робочі місця і таким чином залишили вас без заробітку і хліба.

Німеччина надає вам можливість для корисної та високооплачуваної праці. 28 січня перший транспортний потяг буде відправлений до Німеччини.

Під час переїзду ви будете отримувати гарне постачання, крім цього, в Києві, Здолбунові та Перемишлі – гарячу їжу.

У Німеччині ви будете добре забезпечені і будете мати гарні житлові умови. Оплата також буде гарною: ви будете отримувати гроші за тарифом та продуктивністю праці.

Про ваші сім'ї будуть піклуватися весь час, поки ви будете працювати в Німеч-

чині. Робітники і робітниці всіх професій – переважно металісти – у віці від 17 до 50 років, що добровільно бажають поїхати в Німеччину, повинні з'явитися на БІРЖІ ПРАЦІ В КИЄВІ щодня з 8 до 15 годин.

Ми чекаємо! Українці, негайно з'явітьесь для одержання роботи в Німеччині!

Генерал-комісар Квітцрау С.А., бригаденфюрер»

22 січня під супровід оркестру до Німеччини був відправлений перший потяг завербованих добровольців, 25 лютого – другий, 27 лютого – третій потяг. Упродовж всього березня друкувалися такі оголошення: «НІМЕЧЧИНА ПРИЗИВАЄ ВАС!

Їдьте в прекрасну Німеччину!

100 000 українців працюють вже у вільній Німеччині. Там ви будете працювати разом з робітниками інших європейських країн і тим самим допоможете виграти війну проти ворогів усього світу – жидів і більшовиків»

Цілий 1942 рік тривало вивезення українців у німецьке рабство. Під час окупації було проведено 4 акції вербування робочої сили до нацистської Німеччини:

1.Програма Ф.Заукеля (вимога доставити 200 тис. жінок віком 15-35 років);

2.Розпорядження Е.Коха – закриття в Україні шкіл та всіх навчальних закладів. Мета: вивезення до Німеччини учнів та студентів;

3. 1943 рік – мобілізація працездатних

Німецький історик У.Герберт дослідив, що з Німеччини щомісячно утікало 45 тисяч робітників, більшість з яких були оstarбайтери. Акція вивезення українців до Німеччини тривала з кінця 1941 до початку 1944 року. З України в фашистський рейх було насильно вивезено 2,4 млн. робітників – оstarбайтерів. З них – 275800 громадян Києва та Київщини, 111 жителів с.Петропавлівська Борщагівка.

1943 року, восени, 7-й артилерійський корпус майора Королькова Павла Михайловича увійшов у Святошин. Наприкінці дня 23 стрілецький корпус досяг кордону Петропавлівської Борщагівки. Але у той знаменний день сталася трагедія, яка принесла і радість визволення, і сум втрати: над селом був збитий радянський літак, його пілот загинув. Жителька села Талагай Галина Микитівна (1938 р.н.) згадує: коли льотчик приземлився на парашуті, він уже був мертвий. Лихо сталося біля кладовища по вул.Калініна. Поховали пілота вночі. Сьогодні його могила охайна, буяє квітами, а п'ятикутна зірка над нею нагадує всім про воїна-визволителя.

Наша односельчанка Г.Михайлець свідчить про юного патріота Дмитра Шестаченка, який обстрілював ворогів із кулемета. Згодом хлопчик підірвався на міні.

При визволенні села на мосту через річку підірвався радянський танк, в якому лише один воїн вижив.

Здавалось цьому горю не буде кінця, але осіння пора 1943 р. потішила наших односельчан.

5 листопада 1943 року наше село було визволене від окупантів. 6 листопада 1943 року над столицю України було

1923-25 рр. народження. План депортації: 6000 осіб щодня.

З весни 1943 р. в Києві проводилися облави в центрі міста, на Подолі, Солом'янці, Куренівці, Дарниці, на дніпровських пляжах. 400 киян було затримано на Галицькому базарі і вивезено до Німеччини.

Усього з Київської області на фашистську каторгу вивезено 275 800 осіб.

З розповіді жителя нашого села Яценка Миколи Антоновича: «Були складені списки і розіслані повідомлення такого змісту: «Ви повинні виїхати до Німеччини на побудову нової Європи. Втечеш ти – сім'я постраждає».

Протягом 1941-1942 р.р. жителі Київщини та петропавлівці переживали страшенні фашистські тортури.

Нестерпні умови існування в неволі примушували українців до втечі.

піднято переможний прапор.

“Батьком” звільненого села обрали Бондаренка Федора Семеновича. Він допомагав односельчанам гоїти рани, завдані війною. Вони болять і донині. Досі плачуть вдови, яких на сьогодні залишилося 13, осиротілі діти, наречені та ті, які не діждалися з фронту коханих. Загинуло 360 петропавлівців. Нагороджено орденами і медалями 120 жителів села. Звання Героя Радянського Союзу удостоєний Мельниченко Іван Олександрович. Йому тоді виповнилося 26 років. В 1941 році батальйон капітана Мельниченка з боєм форсував річку Бася, захопивши невеличкий плацдарм на її березі. При цьому осколком снаряда І.Мельниченко був поранений у голову. Однак командир не покинув поля бою. 4 липня 1944 року І.Мельниченко помер від ран.

1945 рік приніс нашому народу пере-

могу й волю. Відділ у справах репатріації свідчить про повернення на Україну 1850 тис. колишніх оstarбайтерів. Близько 150 тис. людей добровільно залишилися на Заході.

Пізніше, у 1955 р., радянським урядом були запроваджені так звані «фільтраційні справи», які переглядалися і залишались в архівах КДБ на спеціальному обліку. Люди, які були на такому обліку, не мали права виїзду за кордон, влаштовуватися на роботу в певні установи та підприємства, не допускалися до таємних відомостей. До людей цієї категорії була державна недовіра.

У 1991 р. Верховна Рада України доручила уряду організувати роботу щодо складання списків «оstarбайтерів» з метою вирішення питання про відшкодування їм збитків, завданих урядом Німеччини під час війни. У листопаді 1993 р. прийнятим законом і постановою ці люди були прирівняні у правовому статусі до учасників війни. Люди «OST» витримали нелюдські випробування, показавши свою стійкість та волю до життя. Таких людей було приблизно 3 мільйони.

Попри всі закони, постанови, визнання та переговори, лише у 1992 р. уряд ФРН прийняв рішення про виділення 1 млрд. німецьких марок для виплати компенсації колишнім оstarбайтерам. Цю компенсацію вони отримали аж у 1996 році від Фонду «Взаєморозуміння і примирення».

За довгі й жахливі 32 місяці окупації гітлерівські кати розстріляли і замучили на смерть 236400 мирних жителів області.

У книзі Скорботи Петропавлівської Борщагівки внесено імена:

Афанасенко Микита Андронович. Начальник НКВС.

Розстріляний окупантами в Бабиному Яру, м. Київ, 27.07.1942 р.

Бондаренко Єфросинія Сидорівна, 1879 р. нар. Робітниця. Вбита окупантами у 1942 р. Похована у с. Петропавлівська Борщагівка.

Драба Т.І. розстріляний окупантами за зв'язок з партизанами у 1942 р. Інші дані відсутні.

Кодебський Іван Іванович, 1926 р. Робітник. Закатований окупантами на каторжних роботах в Німеччині в 1944 р. Місце поховання невідоме.

Пазиченко Галина Родіонівна, 1927 р. Розстріляна окупантами в Бабиному Яру, м.Київ, 27.07.1942 р.

Пазиченко Мусій Родіонович, 1924 р. Розстріляний окупантами в Бабиному Яру, м.Київ, 27. 07.1942 р.

«Книга Скорботи України» має юридичний статус, усі записи в ній підкріплюються відповідними документами або обґрунтованими свідченнями.

Сучасний український поет, син воїна Великої Вітчизняної Михайло Каменюк присвячує петропавлівцям, які полягли у боях, такі полум'яні рядки:

Пам'ятай:

Ти продовжуєш їх,
їхні думи, сподіванки, сміх,
Хто упав у годину лиху.

Пам'ятай: ти за них на шляху.

Пам'ятай:

Ти – не заспів, ти – спів,
В піднебесся пускай голубів,
Хай тріпочуть на крилах ясних
Замість них,
Замість них,
Замість них.
Ти під небом оцим голубим
Доспівай замість них, долюби,
Поцілунком торкнися коси
І хліба замість них докоси.
Ради серця усіх матерів,
Ради краю, що в муках горів,
Ради поля, що оре ратай,
Ради болю свого
ПАМ'ЯТАЙ!

Людмила Любацька,
журналіст

Офіційно

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада

Києво-Святошинського району Київської області

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 03 грудня 2013 року

№ 28

село Петропавлівська Борщагівка

«Про скликання чергової 22-ої сесії Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради VI скликання».

Керуючись вимогами ст. 46 п. 4 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні” скликати чергову двадцять другу сесію Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради VI скликання 12 грудня 2013 року о 10 год. 00 хв.

Сесію провести в актовій залі сільської ради за адресою: село Петропавлівська Борщагівка, вулиця Ярослава Мудрого, 1-А.

На розгляд сесії запропонувати такий порядок денний:

1. Земельні питання.

2. Про внесення змін до бюджету Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради на 2013 рік.

3. Про затвердження плану роботи Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради на I квартал 2014 року.

4. Різне

Секретарю сільської ради Коваленко Л.М. забезпечити оприлюднення даного розпорядження в газеті «Трибуна Петропавлівської Борщагівки»

Сільський голова

О.І.Кодебський

Подяка

Шановний Олексіє Івановичу!

Ми, жителі с. Чайки висловлюємо вдячність Вам особисто та всьому депутатському корпусу сільської ради, за те, що у такий економічно складний час для всієї держави , Ви знайшли можливість :

– полагодити належним чином освітлення по вул. Коцюбинського

– перенести кінцеву зупинку міського автобуса N 37

– відремонтувати дорожнє покриття по вул. Коцюбинського

З великою шаною та побажанням нових перемог!!!

Мешканці села Чайки: всього 21 підпис

Оголошення

КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКА ФЕГГ ПОВІДОМЛЯЄ

В період з 03.12.2013р. по 31.12.2013р. в с.П.П.Борщагівка буде проводитися планове технічне обслуговування газових приладів згідно графіка та «Правил безпеки систем газопостачання України».

Просимо посприяти присутності мешканців будинків в день проведення робіт.

Наші консультації

СПЕЦІАЛІСТ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ: ПРАВА ТА ОБОВ’ЯЗКИ

У Петропавлівсько-Борщагівській сільській раді працює спеціаліст з житлових питань та квартобліку виконавчого комітету. Такі уповноваження має депутат сільської ради Любов Костенко, яка керується Конституцією України, Законами України, Указами Президента України, постановами Верховної Ради України, Указами Президента України, постановами Верховної Ради України, постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України, актами законодавства, посадовою інструкцією та внутрішніми документами виконкому, рішеннями його органів управління, розпорядженнями та вказівками керівництва. Вона призначена на посаду спеціаліста сільської ради за розпорядженням №46 по виконкому Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради від 16 вересня 2011 р.

У Кабінеті цієї служби можна отримати допомогу у формуванні пакета документів на оформлення різного виду соціальної допомоги, які надають управлінці соціального захисту населення Києво-Святошинського РДА, що знаходиться на вулиці Янтарній, буд. №12.

Спеціалісти соціального захисту призначають:

1. Державну допомогу сім'ям з дітьми.

2. Державну соцдопомогу малозабезпеченим сім'ям.

3. Державну соцдопомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам.

4. Допомогу особам, які не мають права на пенсію та інвалідам.

5. Компенсаційні виплати та допомоги громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

6.Компенсацію за оплату електроенергії, газу та центрального опалення житла.

7. Тимчасову державну допомогу дітям.

8.Соцдопомогу на дітей сиріт, позбавлених батьківського піклування, грошове забезпечення батькам-вихователям і прийомним батькам.

9. Допомогу на догляд.

10. Компенсацію як фізичній особі, що надає соціальні послуги.

11. Компенсаційну виплату особі, яка здійснює догляд за інвалідом першої групи або особою, яка досягла 80 років.

12. Субсидію для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг.

13. Субсидію на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива та оплату житлово-комунальних послуг.

14. Грошову компенсацію замість санаторно-курортної путівки.

15. Компенсацію вартості самостійного санаторно-курортного лікування.

16. Пільги на придбання твердого палива.

17. Пільги на придбання скрапленого газу.

18. Одноразову винагороду жінці, якій присвоєно почесне звання України – «Мати-героїня».

19. Допомогу на поховання.

Спеціаліст цієї служби здійснює контроль за веденням документів на підприємствах, в установах, організаціях, що самостійно здійснюють квартирний облік, з питань постановки на квартирний облік за місцем роботи, розподілу житлової площі за списками квартирної обліку організацій. Також спеціаліст виносить результати перевірки для розгляду на громадській комісії по житлових питаннях та на засідання виконкому.

В обов’язок спеціаліста входить ведення перереєстрації квартирних справ. Але передусє цьому розгляд зазначених питань на засіданні виконкому.

Оформлення та видача довідок про перебування на квартирному обліку за місцем проживання – компетенція фахівця даної установи.

Служба сільської ради готує проекти рішень виконкому з питань постановки громадян на квартирний облік на загальну чергу та позачергову, - пільгову. Розглядає служба заяви, скарги, звернення громадян по житлових питаннях та квартирних обліках тощо.

ВСЕ ПРО СУБСИДІЮ ТА З ЧИМ ЇЇ ДЯТЬ

Ї ї ò àèâ ñóññèä³ÿ ?

Субсидія є адресною допомогою держави малозабезпеченим сім'ям на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та пічного побутового (рідкого) палива. Адресний характер допомоги означає, що вона призначається конкретній сім'ї за зверненням власника чи наймача житла від імені усіх прописаних там осіб. Головним критерієм для отримання субсидії є рівень доходів сім'ї по відношенню до вартості цих платежів в межах визначених нормативів споживання.

× è ò ðáàà ï îââð ò à ò è ñóáññèä³p ?

Субсидія є безповоротною допомогою, як і інші форми соціальної допомоги. При її призначенні громадяни не беруть на себе зобов'язання щодо її повернення. Це принципово відрізняє субсидію від позик, кредитів та інших видів договірних зобов'язань, коли особа мусить повертати отримані на певних умовах кошти.

Í à ÿêô ï è î ù ó î ð è ç í à ÷ à ° ò ù ñ ÿ ñ ó á ñ ù è ä ã ÿ ?

Субсидія призначається на такі види послуг та витрат: користування (для наймачів державного та громадського житлового фонду) чи утримання (для власників) житла, водопостачання, теплопостачання, газопостачання, водовідведення, електроенергія, вивезення побутового сміття та рідких нечистот, придбання скрапленого газу, придбання

Í à ï ã ñ ò à à ã ÿ ê î â î ä î ò î ä ó ð í ç ð á ò î ä ó ° ò ù ñ ÿ ð í ç í ã ð ñ ó á ñ ù è ä ã ÿ ?

Розмір субсидії розраховується на підставі середньомісячного чи середньорічного сукупного доходу усіх зареєстрованих у житлі, на яких нараховується плата за послуги. Він обчислюється на підставі даних про доходи зазначених осіб за шість календарних місяців,що передують зверненню за субсидією. Є також інші правила обчислення доходів в більш складних випадках - для приватних підприємців, творчих працівників, сезонників.

Продовження в наступному номері.

ПРОГРАМА «ДОСТУПНЕ ЖИТЛО»

До виконавчого комітету Петропавлісько-Борщагівської сільської ради звертаються жителі села Петропавлівської Борщагівки та села Чайки, які бажають покращити житлові умови своєї сім'ї.

У виконавчому комітеті Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради ведеться квартирний облік громадян наших сіл за місцем проживання на підставі Житлового кодексу України, затверджених Правил обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов і надання їм житлових приміщень у будинках державного житлового фонду.

На даний час на території ради державне будівництво не ведеться, а ведеться будівництво багатоквартирних житлових будинків приватними юридичними та фізичними особами, які згідно діючого законодавства України не відшкодовують у сільську раду певні відсотки квадратних метрів від збудованих площ.

Деякі забудовники на території ради беруть участь у реалізації державної програми «Доступне житло».

До відома потребуючих житлових умов доводяться інформації про те, що в місті Києві та Київській області створено іпотечний центр Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву». Діє декілька житлових програм по наданню державної підтримки для будівництва та придбання доступного житла, а саме:

1. Програма «Доступне Житло».

Здешевлення вартості іпотечних кредитів для забезпечення доступним житлом. Громадянин (позичальник) сплачує 3% річних у гривні за кредитом. Строк кредитування 15 років.

2. Програма «Доступне житло».

Державна підтримка 30% вартості будівництва (придбання) доступного житла. Кредити уповноваженими банками видаються до 30 років.

3. Програма «Державне пільгове кредитування молодим сім'ям».

Строк кредитування 30 років.

Та інші держані програми, про які можна отримати інформацію в іпотечному центрі за тел. 249-36-93, 249-36-95.

Роз'яснення підготувала Людмила ЛЮБАЦЬКА

7 грудня 2013 року

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

5

ПОДІЛИСЯ ТЕПЛОМ ДУШІ

Третє грудня – незвичайний день в українському суспільстві. Саме цього дня ми пригадуємо тих людей, до кого доля виявилася менш прихильною – людей фізично обділених, які позбавлені звичних радощів життя: бачити яскравість небесної блакиті, чути зимову пісню вітру, відчувати радість вільного пересування та можливість промовити слова любові та вдячності рідним людям. Саме 3 грудня українське суспільство разом зі світовим співтовариством відзначає Міжнародний день інвалідів. Цей день змушує нас пильніше придивитися до людей, яких важча за наш біль, страждання, побутові незручності.

В наші звичні будні існує паралельне життя людей, для яких слово «інвалід» вписане червоним шрифтом в їхнє щоденне існування. Незважаючи на всі труднощі, життя людей з обмеженими можливостями може бути дуже цікавим та насиченим.

Саме насичити життя дітей з вадами зору та слуху, що перебувають у Боярському інтернаті, цікавими та хвилюючими моментами, а також започаткувати з ними міцну дружбу вирішили учні Петропавлівської-Борщагівської школи, члени гуртка «Юні організатори дозвілля» Вишнівського центру творчості дітей та юнацтва. Разом з керівником гуртка Т.О.Громадською діти підготували концертну програму, з якою і відвідали Боярський інтернат.

До дітей на свято завітала пустотлива Пепі Довга Панчоха, яку вдало зіграла Надія Собко, гумористи Валентин Єрмак та Максим Стецюк, актори міні-сценки Андрій Єрьомін та Іванка Малащук, джаз-танцівники Євгеній Заїка та Діана Литвиненко, хіп-хопери Влад Сердюченко, Максим Стецюк, Андрій Єрьомін, Влад Стецюк та вокалістка Ірина Мамікіна.

Кожен приготовлений номер діти сприймали теплими оплесками та з задоволенням брали активну участь у конкурсах та іграх. А також підспівували та відгадували загадки.

На завершення концертної програми юні артисти дали обіцянку приїхати ще, а господарі свята запросили їх на своє свято, щоб показати новим друзям свої уміння та таланти. Проводжали ж артистів до самої хвірточки та ще довго махали маленькими ручками на прощання.

Тож нове знайомство вдалося приємним для обох сторін, і маємо надію, що такі зустрічі нових друзів стануть для регулярними.

Ольга ЗАЙКА

Учасники дійства на чолі з Т.О. Громадською

Юні обдарування

ДЕКЛАМАЦІЯ – МИСТЕЦТВО ЄЛИЗАВЕТИ ДУБОВИК

Цього року шкільна родина доповнилася ще одним юним обдаруванням. До першого класу прийшла Єлизавета Дубовик, котра на протязі декількох перших тижнів стала відомою всім школі, як талановитий декламатор віршів.

Мистецтво декламації віршів чи прози сягає в сиву давнину, коли співці виголошували перед зібраним народом цілі великі пісні про облогу Трої, а серед нашого козацтва улюбленою постаттю був кобзар, що в супроводі бандури розказував про героїські події або важкі муки лицарства в неволі.

В мистецькому сьогоденні є також місце декламації, яка не втрачає своєї актуальності. І це вкотре підтвердила маленька першокласниця. Майже на кожному концерті, святовому вечорі, урочистій лінійці з її уст ми чуємо виголошення якогось поетичного твору, де дівча уміло передає своє відчуття поетової душі та відтворює всю таємну її глибину, немов художник, відображає слухачам картини розмаїттям відтінків голосу, немов співак, відчуває і передає ритм поезії та її мелодії. Книжкові слова оживають в її устах та набирають сили виразу.

Незважаючи на свій юний вік, Єлизавета показала неабиякий хист у цьому мистецтві. Бо тут недостатньо мати гарну пам'ять та дзвінкий голос. Основою цього хисту є здібність розуміти, відчувати й відтворювати красу поезії – саме це і є секретом цієї дівчинки, яка ще змалечку закохана в поезію.

Ольга ЗАЙКА

ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО ПОЧИНАЄТЬСЯ В «ЧАЙЦІ»

Як говорить народна мудрість: «Де чути дитячий сміх – там панує щастя». Осередок неосяжного щастя зовсім недавно утворився по вулиці В.Лобановського в селі Чайки. Декілька місяців назад офіційними особами було урочисто перерізано червону стрічку, що символізувала відкриття нового дитячого дошкільного закладу «Чайка».

Нині цей заклад працює на повну та став другим будинком для малих непосид. Тут щоранку з посмішкою дітей зустрічає вихователь та за руку веде їх у світ, незвіданого та цікавого. Завдяки великому досвіду педагогічного колективу та їх відданості праці період адаптації дітей до дитячого закладу пройшов напролюд легко і сьогодні можна говорити про те, що це вже сформована родина.

Валентина Степанівна Кучерук, завідувача дитячим закладом

та — це не тільки необхідність, а насамперед задоволення!

Незважаючи на те, що садочок щойно відкрився, весь педагогічний колектив має багаторічний досвід спілкування з дітьми різного віку. Володіє вмінням шанобливо ставитися до дитини, з розумінням приймати проблеми дітей, щиро бажання прийти на допомогу в скрутну хвилину не тільки дитині, а й батькам дітей та своїм колегам. Нині тут працюють вихователі Н.В. Іванова, Л.Г.Литовченко, О.Л.Гущенко та помічники вихователів А.П.Усік та Т.Б.Максименко.

В садочку виховується дві групи, діти яких називають себе маленькими «Чаєчками». Їх стараються всебічно розвинути, виростити їх яскравими творчими

на. І очолює цю родину Валентина Степанівна Кучерук, завідувача закладу. Вісімнадцять років праці в дитячому садочку, з яких 13 на посаді завідувачої – саме такий життєвий шлях цієї чарівної завжди усміхненої жінки, яка повністю посвятила себе дітям. Мов берегиня вона турбується про затишок свого закладу та мир в колективі. Всі результативні досягнення вона порівну ділить зі своїми колегами, бо вважає будь-який результат – справа колективна.

– Наші педагоги – це творчі, ініціативні, відповідальні, справедливі люди, які звикли працювати командно, допомагаючи один одному, навчаючи та підтримуючи, – говорить про свій колектив Валентина Степанівна. – Для них робо-

індивідуальностями, що житимуть в гармонії з собою та навколишнім світом. У старшій групі дітей готують до школи. Підготовка до школи – це період, коли діти не тільки інтелектуально активно розвиваються, але й психологічно готуються до того, що в житті відбудуться великі зміни.

– Кожна дитина, що прийшла до нас у дитячий сад, сприймається такою, якою вона є, – доповнює Валентина Степанівна, – зі своєю унікальністю та можливостями проявитися. Хотілося, щоб для наших дітей цей заклад став по-домашньому рідний та близький. І навіть через багато років назва птахи «Чайка» пробуджувала у них вереницю приємних спогадів, пов'язаних з їх щасливим дитинством.

Ольга ЗАЙКА

Дружна родина ДНЗ «Чайка»

ВІН ВИПИВ ТЕБЕ ДО ДНА

Він випив тебе до дна,
Себе ж не розтратив й краплини...
Ти залишилась одна,
Ти народила сина...

Де, на якій землі
Твій рицар зараз блукає?
Кому поцілунки п'янкі,
Й промови солодкі вручає?

Може повернеться ще?
Щось змінить в житті на краще?
Прийде, обійме тебе,
І скаже, що ти найкраща.

Лиш літо до краю біжить,
І весну не повернути.
Збігають хвилини життя,
А ти все не можеш забути.

Певно, той, ніжний принц,
В казці твій лишився.
І глечик щастя твого,
На скельця дрібні розкришився.

Щасливі хвилини життя
У забуття віддалились.
Лиш посмішка, принца твого,
В малого хлоп'яти лишилась.

ПРО ЩО СУМУЮТЬ ВЕРБИ НАД ВОДОЮ

Про що сумують верби над водою
В цей теплий вечір осінній?
Може очікують зиму,
Сніг білий, пухнатий іній?

А може пригадують літо,
Дні спекотні, росянисті ранки?
Соняха красу та пух тополі,
Й ніжні оксамитові світанки?

А може згадують обійми наші,
Пригадують можливо нас с тобою?
Не допитатись нам і не збагнути
Про, що сумують верби над водою?

СИНУ ПРО ТАРАСА

Ти знаєш як любив Тарас
Свою країну, верби, став.
Сади її, поля й гаї
Він на полотнах залишав.

Ти знаєш як писав Тарас?
Любов з душі свою черпав.
Від верб, степів наснагу брав.
Красу оспівував Тарас.

Ти знаєш мріяв він про що?
Щоб незалежним край наш став.
Щоб в наймах ти не працював
І завжди мову пам'ятав.

Ти знаєш він в тобі живе
В твоїх думках, словах і мріях.
В тобою співаних піснях.
І в твої мові солов'їній.

Цінуй себе і пам'ятай,
Що ти нащадок Кобзаря!
Що вище всіх вітрів і злив
Мусить зійти твоя зоря.

Ольга Заїка

Почаївська лавра з пап.
Г. В. Шевченко

ЧИ ЧУЛИ, ВИ,
ЯК ПЛАКАЛИ ЗОЗУЛІ ?

Чи чули Ви: як плакали зозулі ?
Так! Плакали зозулі
Отам, де шелестять дерева «люлі»,
Де крук викручує слова,
Де сойка вигріва зозулі маленькі люлі.
Ось тут мовчить –
це крок за мить –
То крук сидить,
дітей глядить.
Під заревом лісної волі
Зозулі плакали не долі,
Вони хотіли просто волі,
А сойка зникла із гнізда!
Чи чули, Ви, як плакали зозулі ?

МОЛЮСЯ, ЩО ВІЗЬМЕШ
МЕНЕ НА КРИЛА

В нарцисах білих знайдений вночі
Ти медом мащений
Ти сонцем печений
Тебе купали роси весняні
Дурманили літепла бур'яни
Тобі русалки завивали коси
Осінні барви уплітаючи вночі
А взимку люліньки співали снігурі
Зима тобі скувала серце снігове
Ночуєш і живеш в безодні ти
Кров ссеш ссавцевими ковтками
З'їдаєш серце левовим ривком
Тумани стелиш теплими ногами
Дощами теплими являєшся вісні
Молюся що візьмеш мене на крила
Бо вітер розгойдався уночі

МУЗИЧНО

Наснилась музика вночі –
Коли ти міцно обіймав.
Ти набирал акорди –
Коли тіла сплились у джазі.
Скрипичний ключ упав –
Коли на вухо пісню наспівав!
Я арфою звучала від спокуси.
Вуста тремтіли симфонічно,
Акорди падали, співали ліхтарі,
Тенором був ти, мій Фа-Mi-Re.
І все було музично.
Знак оклику в кінці! Музично.

Людмила ЛЮБАЦЬКА

В синє небо – між вітами липи
Вітер хмарку кудряву припнув,
Зачепив між застрілим суцвіттям
І, як подих весни, промайнув...
Я - хмаринкою в побут прикута.
Ти – як вітер, кудись-то летиш...
Ось такий в нас природний трикутник:
Я – ні пари із вуст, й ти - мовчиш.

Осінь жовтню вишивала
Золотом сорочку,
Та кленові приміряла
До манжет листочки,

Вишивала на паску
Китиці калини,
Набивала у рядку
Квіти горобини.

НЕ НАВРОЧТЕ

Там, де небо й земля приєднались -
Ми з тобою в любові купались!
Там, де річка впадає у море -
Поринали в кохання прозоре!

Мабуть довго пірнали і часто
Мабуть заздрили нашому щастю...
І не вгледіли обрію-тину:
Там, де море було – вже пустиня.

Не кажіть, не хваліться нікому,
Не наврочте кохання палкому.

Тетяна Тимошук-Фіалковська

СПОГАДИ ПРО БАТЬКА-
ФРОНТОВИКА

Початок в №195

Перед визволенням Києва
командування регулярної армії
домовилися з партизанськими
загонами, щоб вдарити разом по
ворогу.

Був партизаном-розвідником
Михайло Покотило, став воїном
–розвідником і був направлений
штабом партизанського руху на
фронт. Було це у листопаді 1943
року. Як не дивно, хоч бої на
фронті були масштабніші, ніж у
лісі, але тепер набагато легше
воювалося. Було ясно, де тил, а
де німці – це раз. Були окопи – це
два. Хоч часто «забували» наго-
дувати – то кухня якогось біса
пішла уперед (куди уперед, до
кого!?), а то десь нібито «зблукла»,
та все ж такого голоду, як у
партизан не було – це три.

Воював на першому Українсь-
кому фронті у 38-й армії 107 стрі-
лецької дивізії 522 полку - розвід-
ником.

Мав нагороди за визволення
Києва.

У боях між Вінницею та Гайси-
ном був поранений і нагородже-
ний орденом «Слава». Після ліку-
вання був направлений у 40 армію
другого Українського фронту 387 полку.

Взимку поранили у плече. У такому місці, що перев'язати було
неможливо та й не було кому. Біль був страшний і відчував, що
стікає кров'ю. Лежав у снігу непритомний. Прийшов до тям, весь
сніг навколо червоний, піднятися або повзти не мав сили – тіло
було, наче чужим.

– Все, Мишко, отут тобі вже – гата! – подумав.

Та раптом від страшного болю знов знепритомнів, його хтось
стусонув у поранене плече! І знову, і знову! Через силу відкрив
очі, хотів побачити кривдника. Це була собака! На боці в неї був
червоний хрест, і фляга – не з водою... Тварина була запряжена
наче у човник. За допомогою кудлатого «санітара» юнак з вели-
чезним зусиллям перекотився до імпровізованого «екіпажу» і
собачка його повіз! Скільки разів поранений випадав – тяжко ска-
зати, але весь мокрий від крові та снігу був врятований розумною
твариною і доправлений у санітарну частину.

Влітку 1944 року на території Румунії сформували 387 –й арти-
лерійський окремий полк, матеріальна частина якого складалася
із трофейних гармат різного калібру. Полк визволяв Румунію,
Угорщину, Чехословаччину. За визволення столиці Чехословач-
чини – Праги – нагороджений медаллю « За визволення Праги».
Як розвідник багаторазово був відзначений подяками Верховного
головнокомандуючого. Нагороджений «Орденом Вітчизняної
війни», медаллю «За перемогу над Німеччиною», а вже в мирний
час – медаллю «Ветеран праці».

У татка були страшні головні болі. До лікаря він категорично йти
відмовлявся. Відповідь була:

– Я причину знаю!

Його таємницю ми знали, коли татові оформляли пенсію. На
серці у лікарні 4-го управління йому робили обстеження і вияви-
ли на голові кульове поранення...

– А про це поранення у вас у карточці не вказано, – розгублено
прошепотіла лікар з комісії.

– А про нього ніхто і не знає – засміявся батько, – коли виписали
з шпиталю, мене ж комісували! Оце так! Воював, воював – війна
ще не закінчилась і до дому? А хто ж ворога доб'є? І ще... я ж мрів
бути вчителем, а який же вчитель з діркою у голові? – сміється. – Я
ту довідку взяв і порвав!

– Та ви що?- обурилась лікар, - тут приходятьколишні фронтови-
ки у пальчик поранені і вимагають пенсії, а ви відмовились добро-
вільно від інвалідності? У вас написано, що ви викладач матема-
тики та фізики, ще й у старших класах. Як же ви працюєте?

– У школі терплю, а вдома перев'язував рушником голову – от і
всі ліки, – сміявся татко.

– Я цього так не залишу. Де це було, коли?

– Ото ж бо і воно! Коли? – шуткував батько.

Але наполеглива лікар подала запит у військовий архів. Як не
дивно, відповідь прийшла. Чомусь аж із Росії. Саме в цей час
підійшла таткова черга на онкологічну операцію... Вже було не до
того, щоб розпитувати про це страшне поранення. Як це сталося,
де? Чому не було нагороди? Було не до минулого, родина жила
тільки сьогоденням...

Коли ми просили татка розповісти про війну, у нього завжди
псувався настрій.

– Ну що розповідати? Смерть , стогін, кров, жах, голод, холод,
бруд, воші... Були моменти, коли незнайомі люди ділилися з
тобою половинкою сухарика чи віддавали залежані в кишені пару
зернят, самі мліючи від голоду. Накривали мене, юнака своїм
тілом – знаючи, що при цьому загинуть... Була і зрада. Всяке було,
але доброти, співчуття, людяності було більше у цьому пеклі, ніж
підлості. Війна спалювала нашу юність. Забрала рідних, друзів...
Будь вона проклята!

Ангеліна ЯНИШЕВСЬКА

НЕЩОДАВНО ВІДЗНАЧИЛА ЮВІЛЕЙ ЗАСТУПНИК ДИРЕКТОРА ПЕТРОПАВЛІВСЬКО-БОРЩАГІВСЬКОЇ ШКОЛИ ТЕТЯНА ВОЛОДИМИРІВНА ПЕРЕВЕРТУН.

Вітаємо її з цією радісною подією.
Зичимо Вам, шановна Тетяно Володимирівна, родинного щастя, міцного здоров'я, гарного настрою та довгих років життя. Нехай збудуться всі Ваші плани, мрії і сподівання, а успіхи щоденно примножуються.

**Виконком сільської ради
Педагогічний колектив школи**

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ ОЛЕНУ ВОЛОДИМИРІВНУ МИХАЙЛЮК!

Щиро вітаємо Тебе з святом урочистим,
Дякуємо Богу, що ти є на землі,
Хай над Тобою небо буде чисте,
Радісно на серці, повно на столі.
Хай стелиться життя розмаєм
І хилить щастя повен цвіт,
Ми від душі Тобі бажаєм
Здоров'я міцного і многа літ.

**Мама, діти, онуки,
рідні та близькі**

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ ЗІНАІДУ ПАВЛІВНУ ГРИГОРЕНКО

Наша мила і любя, найкраща у світі,
Бажаємо щастя, даруємо квіти.
Щоб сонце і зорі плекали тепло,
І щоб завжди здоров'я у тебе було.
Щоб смутку не знала, ми просимо долі,
Добра тобі й радості, рідна, доволі.
Бо людям для щастя багато не треба –
Сімейного затишку й мирного неба.

**Колектив медамбулаторії
Колектив редакції "Трибуни"
Виконком сільської ради**

ВІДЗНАЧАЄ СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ОКСАНА ЛИХОТА, ТОЖ ВІТАЄМО ВАС!

Як гарно – досягнути до мети
Та у нові й нові вдивлятися далі!
Хай крокам буде радісно пройти
Призначені Всевишнім магістрали!
Хай досвід та уміння надихнуть,
Народяться життєві добрі плани,
Хай довгою за обрій буде путь,
Попутником – кохання полум'яне.
Хай створене і звершене в житті –
В прийдешніх днях продовження знаходить.
А ще хай завжди поряд будуть ті,
Хто в серце Ваше із любов'ю входить.

Виконком сільської ради

ВІТАЄМО З 18 -РІЧЧЯМ ЄВГЕНІЯ СОЛОНІНУ

Дитячі роки промайнули.
Прийшла до Тебе юність золота.
Нехай у щасті та здоров'ї

Проходять всі Твої літа.
Бери з життя усе найкраще,
Живи в любові й доброті,
Нехай лише троянди квітнуть
У молодім Твоїм житті!

**Хрещена Таня
та брат Вадим**

Оголошення

СЕРВІС-ЦЕНТР ПРОПОНУЄ:
ЗАПРАВКА та ВІДНОВЛЕННЯ
лазерних КАРТРИДЖІВ
РЕМОНТ КОМП'ЮТЕРІВ та
ОРГТЕХНІКИ, ЖК телевізорів, моніторів,
ТВ-тюнерів, холодильників, кондиционерів
067-168-79-43, 063-867-74-96, 095-401-16-81

ЩО РОБИТИ САДІВНИКУ-ГОРОДНИКУ У ГРУДНІ В ПЕРШУ ЧЕРГУ

Календар робіт садівника-городника на грудень місяць залежить від того, яка погода. Звичайно, якщо не дуже холодно, немає снігу чи дощу, то в грудні садівники та городники на своїх дачах, присадибних ділянках, в саду, на городах можуть виконувати багато робіт, які не встигли зробити в листопаді. Зима не привід сидіти, склавши руки. І якщо вже морози щосили розігралися, замело та не хочеться ніс висовувати за двері, то займіться кімнатними квітами, приділіть їм більше уваги. А ще посадіть город в хаті на підвіконні. Ви отримаєте вітамінну зелень до столу, так само зможете задовольнити свою тягу до роботи на землі. Адже спілкування з рослинами завжди покращує настрій.

Отже, давайте складемо собі календар робіт для садівників - городників в саду

Перевіряйте закладені на зберігання яблука. Регулюйте вологість і температуру в сховищі. Якщо далі не буде можливості їх зберігати, то просто зробіть з яблук заготовки.

Вживайте заходів проти виникнення хвороб яблук при зберіганні.

Не забувайте, що груші зберігаються гірше, ніж яблука. Якщо щось піде не так, то переробіть груші в заготовки.

Якщо випав сніг, накидайте його на пристовбурні круги дерев.

Обов'язково проведіть заходи щодо захисту дерев від пошкоджень - від сонячних опіків, корінь від підмерзання, стовбур і гілки від морозу. Знайте: пошкодження деревини та серцевини (побуріння) плодових дерев від морозу може призвести до загибелі рослини.

Якщо не провели побілку дерев восени, то при будь-якій можливості зробіть це взимку. Вона буде хорошим захистом штабів і скелетних гілок від сонячних опіків.

Захищайте сад від гризунів.

Досвідчені садівники не просто підкидають до дерев сніг. Вони його втоптують і поливають водою. Гризуни таким чином не зможуть пробратися через крижану кірку.

Коли опадє листя, на деревах добре буде видно муміфіковані плоди, гнізда зимуючих шкідників. Зніміть і спаліть їх.

Зараз можна зайнятися доглядом за корою плодових дерев, очищенням штабів і гілок від старої, що відшаровується, кори, моху та лишайника. Звичайно, якщо у вас не дуже холодно.

Якщо дозволяє погода, можна викопати посадочні ями майбутніх дерев для весни. Це завжди слід робити заздалегідь.

Обов'язково окутє кореневу шийку у молодих дерев на висоту до 30 см. Вона дуже чутлива до морозу.

Календар робіт для садівників - городників на городі

У квартирі, в будинку можна посадити на зиму і виростити багато овочевих культур, а не тільки зелень. Це і огірки, і помідори. А що вже говорити про салати, петрушку, селеру, м'яту та інші зелені культури. А вигонка зеленої цибулі саме найпростіше з того, що можна запропонувати для городу на підвіконні. Можна причому обійтися і без землі. Так що не забувайте про це та дивіться добірку матеріалу на тему город в хаті. Для вирощування в кімнатних умовах підбирайте самозайні сорти огірків.

Дає багато порад Октябрина Ганікіна з вирощування овочів у приміщенні. Ось вони:

Перегляньте свої запаси насіння. Складіть списки. Намалюйте свою ділянку, подумайте, що і де будете сіяти. Я всі такі дані вношу в спеціально відведений зошит. Город давно вже поділений на ділянки. Так легше дотримувати сівозміну та відразу видно, що й де буде в наступному році, як готувати ґрунт до посадок. Глибоко копаю землю тільки там, де буде морква або кореневі селера, петрушка. За більш ніж десять років мій глинистий і твердий ґрунт ділянки перетворився на м'який, як пух. Та й моркву можна сіяти без перекопки, але останнім часом віддаю перевагу сортам з довгим коренеплодом, тому й поки копаю глибше.

Якщо якість насіння викликає у вас сумніви, перевірте його схожість. Якщо вона вже втрачена, то навесні ви загубите багато часу на пересівання, а іноді й на пошук улюбленого сорту.

Підготуйте ґрунтові суміші для вирощування розсади в другій половині зими. Часто використовують співвідношення: 1 частина землі, 2 частини перегною, 1 частина піску.

Перевіряйте овочі, опущені в підвал на зберігання. За допомогою вентиляції регулюйте температуру й вологість. Якщо у вас багато капусти та ви сумніваєтеся у своїх можливостях її зберегти, то просто закусуйте капусту різними способами. Вам буде забезпечений різноманітний вітамінний салат на кожен день.

Якщо ви робили підзимові посіви, то саме час розкидати на них гілки, щоб сніг, який випаде, краще затримувався. Так само можна на них накидати сніг.

Можна й зараз провести підзимові та зимові посіви, якщо ви підготували грядки. А якщо морози ще не настали, то можна використовувати ці теплі зимові вікна для підготовки грядки для зимових посівів. Такі овочі дадуть вам ранню зелень.

При підвищенні температури вище 4 ° С в овочесховищах може вийти з відкладених на картоплі яєць картопляна міль. Вона проникає в бульби та прогризає ходи. Тому підтримка температури в районі 3 ° С слугуватиме загибелі гусениць і лялечок.

У зимовий час ремонтують парники, готують посадочні горщики, ящики.

Якщо ви восени готували ями з перегноем, гноєм для виловлювання вовчка, то при настанні постійних морозів саме час розкидати їх вміст. Це допоможе знищити велику кількість зимуючого шкідника.

Садівники - городники висівають помідори, огірки для вирощування в теплицях.

Укрийте також листям, перегноем, компостом та іншими матеріалами овочі - багаторічники, посадки озимого часнику при настанні сталих морозів.

Інф. "Трибуни".

Объява

ПРОПОНУЮ ІНДИВІДУАЛЬНІ УРОКИ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ МОВ

Під час занять використовую як класичні підручники та шкільні посібники, так і сучасні навчальні джерела (HeadWay, WOW, Oxford Team, InsideOut, Solutions). Моя мета – розвивати в учнів мовні навички в аудіюванні, усному мовленні, читанні та письмі. У разі потреби зосереджую увагу на виконанні домашніх завдань.

Особистий підхід та зручний для Вас час занять.

Моб. 066 521 56 36 Юлія.

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ "МЕДІАСВІТ"

Трибуна ПЕТРОПАВЛІВСЬКОЇ БОРЩАГІВКИ

Свідцтво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005.

Тираж 3000 примірників.

Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

**Головний редактор
Михайло ГРИЩЕНКО**

**Дизайн та верстка
Павла ГРИЩЕНКА**

Адреса редакції:
Київська область
Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03(сілрада), 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru